

De Marokkaanse openbare scholen en universiteiten worden geconfronteerd met een zware aanval op het recht van het Marokkaanse volk op publiek, goed en gratis onderwijs. Een beleidsdocument met de naam 'Nationaal handvest voor onderwijs en opleiding' dat in 1999 op orders van de Wereldbank werd aangenomen door de Marokkaanse staat en in maart 2000 door de koning werd goedgekeurd heeft hiervoor de basis gelegd.

Dit handvest wordt ondersteund door een ander document dat aan het begin van het academisch jaar 2009-2010 in werking trad, het zogenaamde 'noodplan'. Het doel van deze aanval, in Marokko en in andere landen die onderworpen zijn aan de logica van de neoliberale Wereldbank, is de overblijfselen van het openbare en publieke karakter van de universiteit af te breken en in plaats hiervan een elite universiteit, onderworpen aan kapitaal en marktwerking, te creëren.

In reactie op deze aanvallen heeft de studentenbeweging, georganiseerd in de Nationale Unie van Studenten van Marokko (NUSM) moedig verzet georganiseerd. In deze beweging hebben revolutionair linkse groepen gedurende de laatste twee jaar een belangrijke rol gespeeld, ook al werd de beweging geconfronteerd met gewelddadige repressie door het Marokkaanse regime. De laatste jaren zijn tientallen activisten opgepakt en aangeklaagd in Fez, Taza, Meknes, Oujda, Tangier, Marrakech en Agadir. De universiteit van Agadir: het middelpunt van de strijd

Onder het motto 'iedereen tegen het noodplan' zijn op de universiteit van Agadir voortdurend acties georganiseerd tegen de slechte leer- en woningomstandigheden van studenten. Er is een gebrek aan vervoer, beurzen worden te laat uitgekeerd, het leger is demonstratief aanwezig op de campus, campusbewoners hebben geen plek om te eten, er is een tekort aan leraren, de lokalen zijn over vol, het management incompetent, de examens niet geloofwaardig. Zelfs de vakbond van universiteitsprofessoren veroordeelde deze rampzalige situatie en organiseerde een tweedaagse staking in solidariteit met de studenten. In februari en maart nam de beweging voor eerlijkere examens massale vormen aan. De acties vonden verspreid over alle faculteiten plaats en werden

gekenmerkt door brede participatie, gebaseerd op democratisch zelfbestuur. Op deze wijze werd brede deelname aan de beweging mogelijk. Een ander kenmerk van de beweging was de belangrijke rol van vrouwen – twee studentes in de faculteiten voor Recht en Natuurkunde speelden een leidende rol. Dankzij hun vasthoudendheid hebben de studenten belangrijke eisen kunnen winnen.

De beweging wekte de woede van het universiteitsbestuur en van de politie die de omgeving van de universiteit in een permanente legerplaats van de veiligheidsdiensten, in uniform of in burger, heeft veranderd. Maar de beweging heeft de studenten ook laten zien dat overwinningen haalbaar zijn en de geloofwaardigheid van de NUSM activisten versterkt. Juni 2010: arrestaties en verzet

Een protestmars tegen de politie-aanwezigheid leidde tot een confrontatie waarin met stenen naar de politie gegooid werd. Daarnaast kwamen de studenten in verzet om het verzetten van de tentamens af te dwingen zodat zij genoeg tijd zouden hebben om zich, na het opnieuw openen van alle faculteiten na de acties, voor te bereiden. De mobilisaties hielden dagenlang aan.

In de morgen van 7 juni hielden de studenten een massale bijeenkomst en besloten zij om de tentamens te boycotten omdat zij niet de gelegenheid kregen zich goed voor te bereiden. Tegen 10 uur verlieten zij de faculteit. De politie en het bestuur beweren echter dat de boycot werd afgedwongen door 'onruststokende' studenten.

In de middag, toen de voorbereidingen voor een discussie over het voortzetten van de boycot in volle gang waren, bestormde de politie, op verzoek van de rector, de campus. De studenten boden massaal verzet en tot in de avond werd in omliggende wijken gevochten. Voor de ogen van het bestuur en docenten sloot de politie een klein aantal studenten op in de collegezalen en dwong hen met dreigementen en geweld de examens af te leggen. Meer dan 30 studenten werden opgepakt en vijf van hen zitten nog steeds vast. Het politiegeweld leidde ook tot de val van een studente van een tweede verdieping – hierbij liep ze ernstige verwondingen op. De politie heeft enkele van de meest actieve studenten opgepakt om de beweging te kortwieken.

De arrestanten zijn geconfronteerd met zware beschuldigingen: 'vernedering van en geweld tegen vertegenwoordigers van de overheid, gewelddadig verzet tegen het gezag, rebellie, beschadiging van privé-eigendom en publieke stemmingmakerij'.

De verwachting is dat het aantal arrestaties nog zal stijgen omdat de rector van de rechtenfaculteit aangifte heeft gedaan bij de politie en expliciet heeft gevraagd om de arrestatie van tien studenten. Tot nu toe zijn 12 studenten aangeklaagd: drie vrouwen en negen mannen. Nieuwe stappen vooruit

Het valt te verwachten dat de repressie de komende periode nog zal toenemen. Nadat Mohammed VI aan de macht verzachtte de repressie ietwat maar de afkeer van het politieke establishment van de studentenbeweging zal waarschijnlijk betekenen dat de repressie weer verhard. Dit gebeurt met de zegen van alle partijen, inclusief de zogenaamde 'liberale oppositie' die ervoor gekozen heeft onder de koning mee te werken aan het uitvoeren van een extreem liberaal beleid, uitgedacht door de internationale financiële instanties. Ook de leiders van de vakbonden zijn betrokken bij het uitvoeren van dit beleid, verstrikt als ze zijn in de 'sociale dialoog'. Op deze manier worden de verworvenheden van de sociale bewegingen gesaboteerd en de strijd voor het behoud ervan bemoeilijkt. Alleen al in juni werden 13 arbeiders tot vier maanden cel veroordeeld in Khribgua, werden vijf activisten uit de vak- en werklozenbeweging gearresteerd en in Missouri werd een betoging tegen landonteigening met harde hand uit elkaar geslagen.

De beweging van de studenten, bewonderenswaardig als ze is, is beperkt door haar lokale karakter. In de jaren tachtig bracht politieke repressie zware schade toe aan de NUSM waar de bond nooit van herstelde. De bond is verdeeld en tradities van samen actievoeren en deze op democratische wijze organiseren zijn bijna verloren gegaan.

De beweging heeft echter belangrijke stappen genomen om deze zwakheden te boven te komen. Op 23 maart werd een publiek symposium georganiseerd om te spreken over de interne verdeeldheid, over omgaan met repressie en de vooruitzichten van de studentenbeweging. Deze discussies duren nog voort. De nieuwe ontwikkelingen in de landelijke organisatie van studenten zijn deel van de redenen waarom de regering nu hard optreedt tegen de beweging en tegen de NUSM.

Het huidige Marokkaanse regime houdt zich in stand met gewelddadige onderdrukking, bloedvergieten en dwang. Activisten in de NUSM moeten blijven werken aan de opbouw van een democratische, radicale beweging voor de rechten van alle studenten en streven naar samenwerking met andere progressieve bewegingen. Vooral in de verdediging van vakbondsvrijheid en politieke vrijheden en van het recht op onderwijs, werk en organisatie liggen mogelijkheden voor samenwerking.

Stop de repressie tegen de studentenbeweging!

Vrijheid voor alle politieke gevangenen!

De Stroming van Revolutionaire Studenten is een groep actief in de NUMS die zich identificeert met Al Mounadil-a (De Militant-e), de Marokkaanse zusterorganisatie van de SAP. Vier van hen zijn aangeklaagd: drie worden nog gezocht door de politie, een verkeert in gevangenschap.